

Præjudicielle spørgsmål

Det første spørgsmål:

Skal EU-retten i tilfælde som i hovedsagen, hvor en afgiftspligtig person X1 råder over varer, som er oplagret i medlemsstat A, og X1 har solgt disse varer til en afgiftspligtig person X2, og X2 over for X1 har tilkendegivet, at han agter at transportere varerne til medlemsstat B, og X2 over for X1 har identificeret sig med sit momsregistreringsnummer, som er tildelt ham af medlemsstat B,

og X2 har videresolgt disse varer til en afgiftspligtig person X3, og X2 har aftalt med X3, at X3 foranlediger eller gennemfører transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B, og X3 har foranlediget eller gennemført transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B, og X3 allerede i medlemsstat A kunne råde over varerne som ejer,

og X2 imidlertid ikke har meddelt X1, at han allerede har videresolgt varerne, før disse forlader medlemsstat A,

og X1 heller ikke kunne vide, at X2 ikke ville foranledige eller gennemføre transporten af varerne fra medlemsstat A til medlemsstat B,

fortolkes således, at stedet for X1's levering til X2 fastsættes i henhold til artikel 32, stk. 1, i direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾, og at leveringen fra X1 til X2 således er leveringen inden for Fællesskabet (den såkaldte »aktive« levering)?

Det andet spørgsmål:

Såfremt det første spørgsmål besvares benægtende, skal EU-retten da fortolkes således, at X3 alligevel må fradrage moms i medlemsstat B, som X2 har faktureret ham, såfremt X3 anvender de indkøbte varer til sine momspligtige aktiviteter i medlemsstat B, og X3 ikke kan mistænkes for at misbruge ordningen med fradrag af indgående afgift?

Det tredje spørgsmål:

Såfremt det første spørgsmål besvares bekræftende, og X1 efterfølgende erfarer, at X3 har foranlediget transporten og allerede i medlemsstat A kunne råde over varerne som ejer, skal EU-retten da fortolkes således, at leveringen fra X1 til X2 med tilbagevirkende kraft mister sin egenskab som levering inden for Fællesskabet (at denne altså med tilbagevirkende kraft skal anses for en såkaldt »inaktiv« levering)?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Supremo Tribunal de Justiça (Portugal) den 9. januar 2017 — Biosafe — Indústria de Reciclagens SA mod Flexipiso — Pavimentos SA

(Sag C-8/17)

(2017/C 095/11)

Processprog: portugisisk

Den forelæggende ret

Supremo Tribunal de Justiça

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Biosafe — Indústria de Reciclagens SA

Sagsøgt: Flexipiso — Pavimentos SA

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Er direktiv 2006/112/EF⁽¹⁾ og særligt direktivets artikel 63, 167, 168, 178, 179, 180, 182 og 219, samt neutralitetsprincippet til hinder for en lovgivning, som — under omstændigheder, hvor den afgiftspligtige sælger af varer har været genstand for en skattekontrol, der fastslog, at den af ham i en given situation anvendte momsats var lavere end den korrekte sats, hvor han har betalt den supplerende afgift til staten, og hvor han søger at opnå den tilsvarende betaling fra køberen, som ligeledes er en afgiftspligtig person — fører til, at fristen, for at køberen kan fradrage den supplerende afgift, beregnes fra datoen for udstedelse af de oprindelige fakturaer og ikke fra tidspunktet for udstedelse eller modtagelse af de berigtigede dokumenter?
- 2) Hvis første spørgsmål besvares benægtende spørges: Er ovennævnte bestemmelser i direktivet og neutralitetsprincippet til hinder for en lovgivning, som — når de dokumenter, der berigtiger de oprindelige fakturaer, som følge af en skattekontrol og betaling til staten af den supplerende afgift, modtages med henblik på at opnå betaling af denne supplerende afgift på et tidspunkt, hvor perioden for udøvelse af retten til fradrag allerede er udløbet — fører til, at det er lovligt for køberen at nægte at betale med den begrundelse, at nægtelsen af overvæltning af afgiften er berettiget, når det er umuligt at fradrage den supplerende afgift?

⁽¹⁾ Rådets direktiv 2006/112/EF af 28.11.2006 om det fælles merværdiafgiftssystem (EUT L 347, s. 1).

**Anmodning om præjudiciel afgørelse indgivet af Conseil d'État (Frankrig) den 12. januar 2017 —
Fédération des entreprises de la beauté mod Ministre des Affaires sociales et de la Santé, Ministre de
l'éducation nationale, de l'enseignement supérieur et de la recherche og Ministre de l'économie et des
finances**

(Sag C-13/17)

(2017/C 095/12)

Processprog: fransk

Den forelæggende ret

Conseil d'État

Parter i hovedsagen

Sagsøger: Fédération des entreprises de la beauté

Sagsøgte: Ministre des Affaires sociales et de la Santé, Ministre de l'éducation nationale, de l'enseignement supérieur et de la recherche og Ministre de l'économie et des finances

Præjudicielle spørgsmål

- 1) Vedrører den anerkendelse af uddannelsers ligestilling, som medlemsstaterne kan foretage i henhold til artikel 10, stk. 2, i Europa-Parlamentets og Rådets forordning (EF) nr. 1223/2009⁽¹⁾ af 30. november 2009 om kosmetiske produkter kun uddannelser, der udbydes i tredjelande uden for Den Europæiske Union?
- 2) Giver forordningens artikel 10, stk. 2, en medlemsstat mulighed for at fastlægge, hvilke discipliner, der kan anses for »lignende« i forhold til medicin, farmakologi eller toksikologi, og hvilke kvalifikationsniveauer, der opfylder forordningens betingelser?
- 3) Såfremt det andet spørgsmål besvares bekræftende, i henhold til hvilke kriterier kan en disciplin da anses for »lignende« i forhold til medicin, farmakologi, eller toksikologi?

⁽¹⁾ EUT L 342, s. 59.